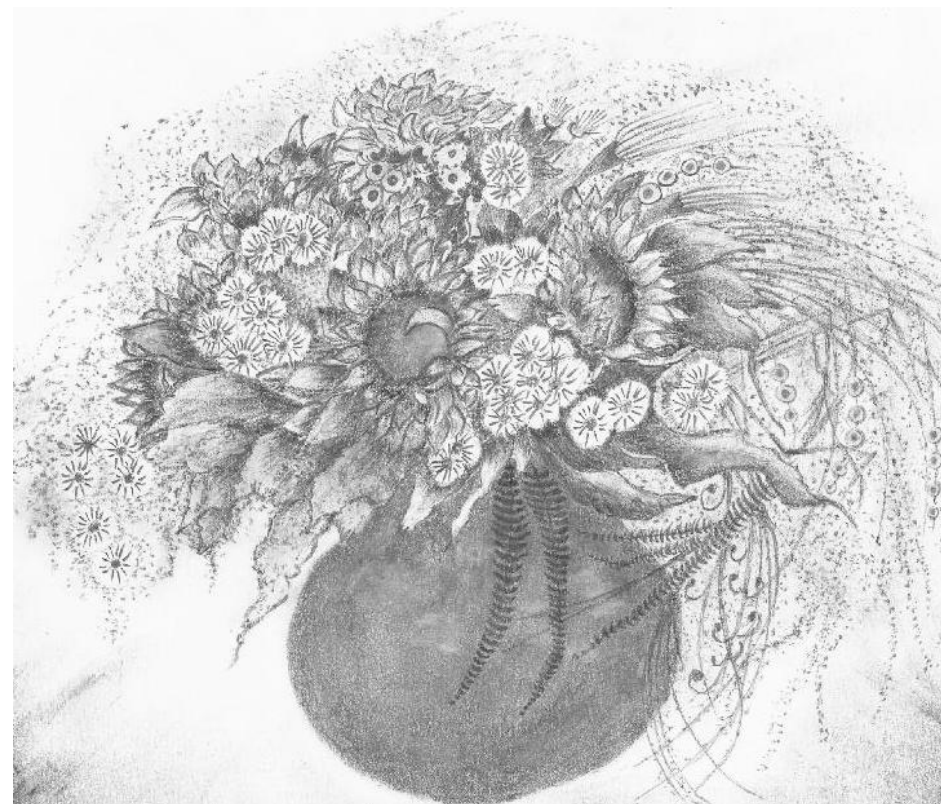

AMAZONKA, AREÁL, BESEDA, CELEBRITA, CELULÓZA, CUKROVINKA, EIDAM, EKOLOGIE, GILOTINA, HELIKOPTÉRA, HLÍNA, HRANICE, IMPULS, KUPÓN, LETÁK, LOŽNICE, MAGIE, MATKA, MOTORKA, MOUČKA, MYČKA, NEHODA, OBRATNÍK, OBRAZ, OPONA, OTÁZKA, PERLA, POŠTA, PROFESORKA, PUDING, REKONSTRUKCE, SLEČNA, STRANA, TELEGRAF, ULÍČKA, ÚSCHOVNA.

NAŠE DĚDINY - zpravodaj obcí Bohuslavice, Březnice a Salaš. * Vydává Římskokatolická farnost Březnice, Březnice 14, 760 01 Zlín. * Své příspěvky můžete vložit do poštovní schránky farního úřadu v Březnici, poslat elektronickou poštou na adresu: nase.dediny@volny.cz nebo předat členům redakční rady. * Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným. Nevyžádané příspěvky se nevracejí. * Zpravodaj je vydáván za podpory Obce Březnice a Obce Bohuslavice. * Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. * Uzávěrka čísla: 9.8.2023.

NAŠE DĚDINY

Zpravodaj obcí Březnice - Bohuslavice - Salaš

Ilustrace: J. Švajdová

DO PAMÁTNÍKU POSLEDNÍ ŘÁDKY LÉTO PÍŠE

Léto končí

Léto vždy končí měsíc srpen,
dávno už neseče se srpem,
květ pampelišky má jen chmýří,
které dál větřík krajem víří,
louka senem voní,
suchá stébla se po strništi honí.
Nastává měsíc září,
kdy slunce již méně září,
pole jsou dávno holá
a škola děti opět volá...

Ilustrace: J. Švajdová

Zprávy z našich dědin

Rodiče, kteří by měli zájem přihlásit své děti na **kroužek hry na flétnu** se hlase na **tel. č. 776 568 992 paní Šárce E. Rudecké**. Pokud bude dost zájemců, lekce by probíhaly 1x týdně (den a čas dle domluvy) v ZŠ v Bohuslavicích u Zlína. Kroužek je určen dětem od 6 do 15 let, pro zkušenější hráče by bylo možné hrát v budoucnu na altovou, tenorovou flétnu anebo příčnou flétnu či klarinet.

POZVÁNKA NA POUŤ

Všichni jste srdečně zváni na pouť ke sv. Bartoloměji v Březnici, která se letos bude slavit 27.8.2023.

Pouťová mše svatá bude v 8:00 hod. a v 10:00 hodin ve farním kostele sv. Bartoloměje, v 15:00 hodin bude svátostné požehnání.

Sportovní klub Březnice připravuje na sobotu, 9. 9. 2023 soutěž ve vaření guláše - Gulášfest 2023. Podrobnější informace naleznete na plakátech a vývěskách ve vašich obcích.

Uzávěrka příštího čísla Našich dědin bude 20. 9. 2023.

Hola, hola - školka, škola volá...

Dva krásné letní měsíce volna jsou za námi, začíná nový školní rok.

Všichni se již určitě těšíte na své spolužáky, kamarády, učitele a také na vyprávění zážitků z prázdnin, z výletů nebo rekreace.

Přejeme všem malým i velkým školákům hodně úspěchů ve školní práci. Rodičům a pedagogům přejeme spoustu trpělivosti a nápadů při výuce a výchově dětí. A všem dohromady přejeme, aby obětavá práce přinesla radost dětem, rodičům i učitelům.

redakce

Svatý Hostýn

V úterý, 8. 8. 2023 naše farnost uspořádala pout' na sv. Hostýn. Velká většina autobusem, jiní autem a někteří pěšky šli svěřit Panně Marii Hostýnské své bolesti i radosti, prosby i díky. Celým dnem nás provázel P. Jaroslav Polách (při mši svaté, křížové cestě i závěrečném požehnání). Děkujeme za krásný den na krásném poutním místě.

M. Burdelová

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Na svátek Nanebevzetí Panny Marie - v době vrcholícího léta, se žehnají květy a byliny, zejména ty, které léčivými účinky prospívají lidem.

Také v kostele sv. Bartoloměje požehnal P. Jaroslav Polách voňavý košík bylinek a květin.

37. Světové dny mládeže v Lisabonu

Od 1. do 6. srpna 2023 proběhly v Lisabonu v Portugalsku už 37. Světové dny mládeže. Zúčastnil se jich asi 1 milión mladých lidí ze 190 zemí celého světa. Z České republiky přijelo přes 3000 mladých a doprovázelo je 9 biskupů. Z Olomoucké arcidiecéze se zúčastnilo asi 500 mladých, jeden z naší farnosti z Březnice.

Naše mladé poutníky z České republiky - přibližně 1 700 - uvítala a hostila 5 dní v předchozím týdnu diecéze v Portu.

Na 500 000 mladých lidí ze 190 zemí celého světa přivítalo ve čtvrtek 3. srpna v centru Lisabonu v Parku Eduarda VII. papeže Františka. Na úvod svého proslovu řekl Svatý otec mladým lidem: „Drazí přátelé. Ježíš pro Vás připravil štěstí, pro každého z Vás. To nepřichází z hromadění věcí, ale z Vašeho nasazení.“ Dále řekl: „Byli jsme povoláni, protože jsme milováni. V Božích očích jsme vzácné děti a On nás každý den volá, aby nás objal a povzbudil, aby z nás vytvořil jedinečné a originální mistrovské dílo. Kéž jsou tyto dny živou ozvěnou láskyplného Božího volání, protože v Božích očích jsme vzácní navzdory tomu, co naše oči někdy vidí, navzdory tomu, že jsou někdy zakalené negativitou a oslněné tolika rozptýlenými.“

Svatý otec předal studentům obraz milosrdného Samaritána. Vyzval přítomné, aby se nikdy nebáli „ušpinit si ruce“ a aby tu vždy byli pro ty, kteří to potřebují. „Jedině, když si ušpiníte ruce, udržíte si čisté srdce.“

V českém centru probíhal tradiční program - katecheze našich biskupů, mše svaté, ... Pro mladé lidi z celého světa byl připraven „Festival mladých“ - široká nabídka kulturního a zábavného programu. Veliké množství koncertů, přednášek, divadelních představení, workshopů, sportu. Každý si mohl vybrat, co ho zajímá a potkat se zde se zajímavými lidmi všech světadílů. Kromě toho mohl každý poutník vyrazit do města pravé radosti, City of Joy, do Jardim Vasco da Gama, ke svátosti smíření, duchovnímu rozhovoru, k adoraci, k hledání životního povolání, ...

Na závěr se vydali mladí z celého světa v sobotu do Parque Tejo, kde prožili s papežem Františkem vigílii /noční bdění/, přespali pod širým nebem a v neděli slavili s papežem závěrečnou mši svatou.

P. Jaroslav Polách

Vzpomínka na nedožitých 85 let naší rodačky, významné divadelní a filmové herečky - Věry Galatíkové

Samota, k níž vedla štěrková cesta ...veliká louka Štěpnice, kde se v zimě sáňkovalo a v létě chodilo na jahody...nekonečný les, který tu celou zelenou, rozkvetlou či bílou krásu lemoval...a náš dům. Jedna chaloupka vedle, dole dům strýce a tety, pod ním chaloupka stařenky a staříčka.

Pohádkový kousek krajiny mého dětství, tichý, klidný jakoby odříznutý od velkého světa. (úryvek ze vzpomínek herečky při návštěvě rodného kraje v roce 1984).

Věra Galatíková se narodila 19.08.1938 na Dolních Pasekách v Březnici. Po narození bydleli s rodiči u staříčků. Za války se přestěhovali do nového domu strýce Františka. Věra jako dítě onemocněla, dva roky se jí vracely zápal plic. V té době, aby netrpěla nudou, tak četla vše, co bylo k sehnání. Později, po vyléčení, navštěvovala s rodiči v místní sokolovně kino, zkoušky i představení ochotnického divadla. Maminka Marie byla nadšená ochotnice a když se doma učila role, Věra jí podle scénáře kontrolovala text.

V jejich dvanácti letech se přestěhovali do pěkného bytu v Gottwaldově (Zlíně). Při častých návštěvách Divadla pracujících s rodiči jí všechny hry fascinovaly tak, že od té doby si umíněně opakovala „já budu herečkou“. S tím ale otec nesouhlasil.

Následně studovala na gymnáziu v Kroměříži, kde se kromě studia věnovala plavání a volejbalu. Studium zakončila maturitou a získala učitelský diplom pro základní školy. Na umístěnku nastoupila jako učitelka do Vracova. Poté si podala přihlášku na JAMU do Brna. V květnu 1958 dělala zkoušky a byla přijata. Po úspěšném absolvování nastoupila do Východočeského divadla v Pardubicích, kde působila do roku 1967. V roce 1961 ji slovenský režisér Martin Hollý svěřil hlavní roli - postavu krčmářky Jolanky ve filmu Havrania cesta.

Následoval Činoherní klub v Praze, kde se setkala s Ladislavem Frejem. V roce 1971 se jim narodila dcera Kristýna a za dva roky syn Ladislav.

Novým angažmá pak bylo Městské divadlo pražské, kde hrála i s L. Frejem. Svou bohatou hereckou kariéru završila přestupem do Národního divadla.

I přes velké herecké vytížení učila od r. 1987 na DAMU v Praze mladé adepty herectví.

K padesátinám obdržela titul Zasloužilá umělkyně. Za celou celoživotní hereckou činnost byla v roce 1994 odměněna divadelní cenou Thálie a za dabing v r. 2000 cenou Františka Filipovského.

Věru nesrazila na kolena ani zákeřná nemoc, ačkoliv velmi trpěla. Víry v překonání nemoci se nevzdávala.

Tato významná divadelní a filmová herečka nezapomenutelných rolí i přes obrovskou péči lékařů a podporu celé své rodiny, boj s těžkou nemocí 21.12.2007 prohrála.

Oldřich Vavruša

Mladší žáci 2023/2024 PODZIM

ČT 17.08.2023 17:00	Březnice - Mladcová
ČT 24.08.2023 17:00	Březnice - FC Zlín C
ÚT 29.08.2023 17:30	FC Zlín U11 - Březnice
ČT 07.09.2023 17:00	Březnice - Kostelec
ČT 14.09.2023 17:00	Tlumačov - Březnice
ČT 21.09.2023 17:00	Březnice - Příluky
NE 01.10.2023 02:30	Halenkovice - Březnice
ČT 05.10.2023 17:00	Březnice - Březůvky
PÁ 13.10.2023 17:00	Lukov - Březnice

Přípravka 2023/2024 PODZIM

ST 23.08.2023 17:00	Březnice - Provodov
ČT 31.08.2023 16:30	Fryšták - Březnice
ST 06.09.2023 17:00	Březnice - Tečovice
PO 11.09.2023 17:00	Štípa - Březnice
ST 13.09.2023 17:30	FC Zlín U9 - Březnice
ST 20.09.2023 17:00	Březnice - Štípa
PÁ 29.09.2023 16:30	Provodov - Březnice
ST 04.10.2023 17:00	Březnice - Fryšták
ČT 12.10.2023 17:00	Tečovice - Březnice
ST 18.10.2023 17:00	Březnice - FC Zlín U9

Tréninky březnické fotbalové mládeže se konají každé pondělí od 17:00 hod. na hřišti.

Zváni jsou všichni šikovní kluci i holky nar. 2012-2017.

Muži 2023/2024 PODZIM

06.08.2023 17:00	Veselá - Březnice
13.08.2023 17:00	Březnice - Holešov B
20.08.2023 16:30	Příluky - Březnice
26.08.2023 16:30	Březnice - Chropyně
02.09.2023 16:00	Tečovice - Březnice
10.09.2023 16:00	Březnice - Hvozdná
17.09.2023 15:30	Kostelec - Březnice
24.09.2023 15:30	Březnice - Tlumačov
30.09.2023 15:00	Fryšták - Březnice
07.10.2023 15:00	Záhlinice - Březnice
15.10.2023 15:00	Březnice - Dolní Lhota
22.10.2023 10:15	Slušovice B - Březnice
29.10.2023 14:00	Březnice - Louky

Dorost 2023/2024 PODZIM

SO 19.08.2023 13:30	Nivnice - Březnice
SO 26.08.2023 13:30	Březnice - Luhačovice
SO 02.09.2023 13:00	Polešovice - Březnice
NE 10.09.2023 13:00	Březnice - Prakšice
SO 16.09.2023 12:30	Bílovice - Březnice
SO 23.09.2023 12:30	Březnice - Dolní Němčí
NE 01.10.2023 11:00	Boršice - Březnice
NE 08.10.2023 10:00	Tečovice - Březnice
SO 14.10.2023 12:00	Březnice - Újezdec
SO 21.10.2023 12:00	Napajedla - Březnice
SO 28.10.2023 11:00	Březnice - Šumice

Farní tábor

I letos se podařilo uspořádat během prázdnin týdenní příměstský tábor. Římskokatolická farnost ve spolupráci s obcí Březnice udělala od pondělí 24.7. do pátku 28.7. zajímavý program třicítce dětí.

Hned v pondělí se začalo zostra a dopoledne jsme vyrazili na Filmové ateliéry do oblíbeného Filmového uzlu. Zde si starší děti zkusily vytvořit vlastní animaci. Ti menší zase strávili čas v místní herně a následně i v kině. Odměnou za úspěšné zvládnutí těchto činností byla obědová pizza.

Ve čtvrtek jsme si udělali výlet do Kozoo ve Starém Městě.

Po cestě jsme stihli navštívit i tamní nový kostel Sv. Ducha.

Po celý týden nás obětavé maminky zásobovaly buchtami, takže nikdo určitě hladem netrpěl - spíš naopak. Po celou dobu bylo zajištěno stravování (svačinky, obědy, zmrzliny, ovoce...).

Co bylo ale nejpodstatnější - byla starost vedoucích - Elišky Žůrkové & jejich kamarádek, které celou dobu připravovaly pro děti hry, zábavu a aktivity. Jim patří to největší poděkování.

Děti se neměly šanci za celý týden chvílku nudit a jejich závěrečný slib, že za rok do toho jdou s námi zase - byla pro organizátory ta nejlepší odměna.

FOTO zde: <https://www.rajce.idnes.cz/obec-breznice/album/farni-tabor-2023>

Josef Hutěčka

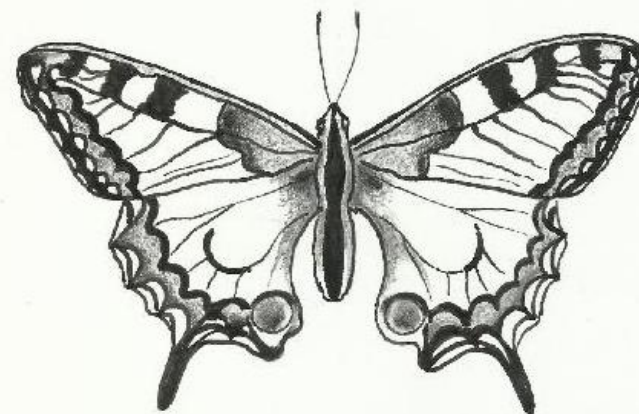
HASIČKY REPREZENTUJÍ BOHUSLAVICE U ZLÍNA V EXTRALIZE ČR POŽÁRNÍCH ÚTOKŮ

Novinkou letošního roku v Bohuslavském sboru je založení sportovního týmu žen. S příchodem nového hasičského auta by byla škoda toho nevyužít, proto jsme v zimě 2022 poskládaly nový tým, ve kterém jsou 3 ženy z Bohuslavic - Adéla Rochovanská, Eliška Vítková a Nikola Višenková, dalšími členkami jsou Petra Hejníčková, Martina Daňová, Nikol Baziková a Simona Krampotová. V zimě jsme se tedy začaly připravovat na nadcházející sezónu. Jsme sice nový tým, ale všechny už nějaký pátek běháme, proto jsme si laťku nastavily vysoko a rozhodly jsme se, že rovnou objedeme Extraligu požárních útoků, což je nejvyšší soutěž v ČR.

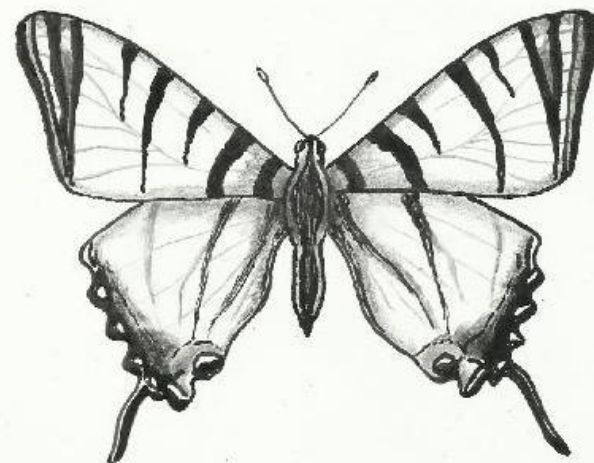

Na úvod sezóny a celkově ve volném čase se vydáváme i na soutěže, které se konají v okolí. Jedná se o několik kol na Zlínské lize požárního sportu, Podhostýnské ligy nebo Velké ceny Uherského Hradiště. Úvod jsme rozběhaly na hladině 17kových časů. První závody byly v Trnavě s časem 17:49 a 2. místem, další Morkovice s časem 17:43, což znamenalo také 2. místo. Následovalo okrskové kolo ve Březnici, kde se ukazuje správný směr, jelikož jeden terč svítil na čase 15:90, ačkoliv výsledný čas byl 17:10 - i tak nám to přineslo 1. místo. Na Zlínské lize jsme vyhrály 1. místo na Rackové s časem 17:60 (rychlejší proud 16:07). Na PHL jsme se v Ludslavicích ukázaly s časem 17:86 a odvážely 1. místo. Vyzkoušet extraligovou trať jsme poprvé vyrazily do Radíkova, s časem 18:51 a chybkami to stačilo na 4. místo.

Tak a je to tady. Nastal čas a do seriálu extraligy jsme naskočily s pevným startovním místem 9. V Chotěmicích zapisujeme čas 17:53, který nám vynáší 1 bod za 7. místo, další den Tučapy - bohužel neplatný pokus. Pokračování na veselejší notě v Petrovicích s časem 17:29 a první bramborové umístění se 4 body. V Čechtině čas 17:17 a opět 7. místo a připsaný 1 bod. Nejbližší víkend Plumlov, Radíkov ve znamení času 17:31 bez bodu na 8. místě a následné využití blízké soutěže ZLPS na Lukově a prásknutí první 16ky sezóny 16:43, což znamená 1. místo. Pozitivně naladěny si jdeme pro další 16kový čas v Radíkově, kdy se daří dát 16:79. Jenže kvalitními časy se to tady jen hemží, takže nám tento víkend nevynáší žádný bod. Ale radost z povedeného útoku je veliká.

OTAKÁREK FENYKLOVÝ - PAPILIO MACHAON

OTAKÁREK OVOCNÝ - IMPICLIDES PODALIRIUS

Ilustrace: Radim Bárta

Naším motýlím královcům tropická horka nevadí

Když se řekne slovo otakárek, převážné části našich obyvatel je jasné, že se jedná o krásný druh motýla. Méně lidí už ví, že u nás žijí 2 druhy těchto skvostných motýlů. Říká se, že nebe na zemi jsou dětské oči, květiny, hvězdy na noční obloze a já bych si dovolil přidat ještě motýly. Tito překrásní živočichové ve formě „imága“ - dospělce, pomíneme-li některé jejich škodlivé housenky, pohladí náš zrak nepřebornou škálou barev a unikátních barevných vzorů a kreseb na svých křídlech, která při usednutí na rozličné druhy květin rozevírají do slunce. Jsou impozantní i za letu, když třepetavým plachtěním hledají okvětní nektar, či vláhu, třeba na lesní cestě.

Jsou nádherní, přitom naprosto bezbranní. Nemají žádná kusadla ani odpudivý sekret jako brouci, ani žihadla a bodce k sání, jako bodavý hmyz.

Jedinou jejich obranou proti predátorům může být schopnost rychlého letu, u některých druhů při rozevření křídel jejich výrazná barevnost, která vetřelce na chvíli zaskočí, nebo naopak při zavření křídel nenápadnost a splynutí s podkladem, na který dosednou.

Ale nyní zpět k otakárkům. Na rozdíl od našich ostatních denních motýlů, kterým změna klimatu a úmorná letní vedra drasticky vadí, naši otakárci si v horkých dnech přímo lebedí. A tak poměrně často na zahradách našich dědin můžeme vidět poletovat oba druhy našich motýlích královců - OTAKÁRKA FENYKLOVÉHO a OTAKÁRKA OVOCNÉHO.

Otakárek fenyklový je zbarven do světle žluté, někdy až sytě žluté, s charakteristickou vlnkovou kresbou na křídlech. Spodní křídla má zakončena černými ostruhami a u vnitřního okraje spodní části křídel jsou dvě červené, nebo oranžové skvrny. Rozpětí křídel dosahuje až 9 cm.

Otakárek ovocný je o něco menší než fenyklový. Rozpětí křídel má do 7,5 cm. Barevně je světlejší, bělavý, případně mírně nažloutlý. Typické jsou pro něj výrazné tmavé „tygří“ pruhy na horních i spodních křídlech. Na spodních křídlech má dlouhé černé ostruhy, které jsou delší než u Otakárka fenyklového. Spodní křídla jsou lemována světle modrými skvrnami a u vnitřního okraje spodní části křídel má další dvě světle modré skvrny, které jsou shora oranžově lemované. Oba tyto motýlí krasavci rádi sedají na různé druhy květin, případně kvetoucích keřů. Milují zejména trsy levandulí.

Až některého z těchto nádherných motýlů na své zahradě, či v přírodě uvidíme, potěšme se pohledem na unikátní dílo našeho Stvořitele a v duchu mu vzdáme hold, protože takovou křehkou krásu není žádný člověk, ani ten nejtalentovanější umělec schopen sám vytvořit a važme si toho, že je nám umožněno vidět kousek Božího nebe i tady na zemi.

Radim Bárta

Extraliga má chvíli pauzu, takže opět vyrážíme na Zlínskou ligu do Hradčovic, kde posíláme další 16:87 s 1. místem. Další den jedeme na výhru i do Velkého Ořehova, ale s velkou motivací tento pokus nedokončujeme. Nyní pokračuje další extraliga v Netiši, kde sbíráme 1. NP extraligy. Nevadí, nevěšíme hlavu a do dalšího závodu v Maršovicích jdeme s myšlenkou na pohodu. A to se vyplácí - povedený útok v čase 16:28 a my znovu odvážíme bramboráky. Extraliga pokračuje v Letohradech, první kolo v Orlici, kde čas 16:69 znamená 6. místo, bohužel Kunčice zase ta písmenka NP. Další víkend Kněžpole a VCUH, další krásný útok za 16:36 1. místo. Poslední kola ex, ze kterých přinášíme report jsou v Budíkovcích s neplatným pokusem a extrémně propršené Mifetice s časem 16:45 na bramborové pozici.

Pro další informace můžete naše dění sledovat na instagramu @sdhbohoslaviceuzlina nebo živé přenosy z extraligy na youtube firetv s naší startovní pozicí 9 na posledních dvou kolech 2.9. ve Pšánkách a finále 3.9. ve Zderazi.

Tímto bychom chtěly poděkovat především obci za zázemí a podporu při opravě našeho stroje, bez toho bychom letos určitě nevyběhly. Velké díky patří také všem sponzorům, kteří nás tuto sezónu podporují. Jedná se o Zako Turčín, Hamag, Fasády Zlín, Hajdík, Veselý Grunt, JV realizace, Ing. Jaroslav Makyča, Michal Slezák, MS-dent a další.

Nikola Višenková

Případ takřečeného Bartoloměje

Filip vyhledal Natanaela a řekl mu: „Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš v Zákoně i proroci, Ježíše, syna Josefova z Nazareta.“ Natanael mu namítl: „Z Nazareta? Co odtamtud může vzejít dobrého?“ Filip mu odpoví: „Pojď a přesvědč se!“ Ježíš spatřil Natanaela, jak k němu přichází, a řekl o něm: „Hle, pravý Izraelita, v němž není lsti.“ Řekl mu Natanael: „Odkud mě znáš?“ Ježíš mu odpověděl: „Dříve než tě Filip zavolal, viděl jsem tě pod fíkem.“ „Mistře“, řekl mu Natanael, „ty jsi Syn Boží, ty jsi král Izraele.“ Ježíš mu odpověděl: „Ty věříš proto, že jsem ti řekl: ‚Viděl jsem tě pod fíkem‘? Uvidíš věci daleko větší.“ A dodal: „Amen, amen, pravím vám, uvidíte nebesa otevřená a anděly Boží vystupovat a sestupovat na Syna člověka.“

J1, 45-51

Ani přesně nevím, kolikrát jsem už slyšel ten příběh - no když nepřezenu tak stokrát určitě. Přesto byli jen dva kněží, kteří mne donutili vrátit se k tomuto textu a důkladně se nad ním zamyslet.

To, co tu čteme, je na první pohled velmi nezáživné a příznejme, že možná ani dobře nevíme, proč se o tom zrovna takovým způsobem evangelista zmiňuje.

Byly doby, kdy se nám snažili namluvit, že evangelia (především) vytvořili lidé, že se jedná o lidský výmysl. Jestli by ovšem to, co uvádíme nahoře, vymyslel nějaký člověk a přišel by s tím za mnou jako za dramaturgem, že by to natočil třeba jako nějaký film, tak - to vám říkám na rovinu - by okamžitě letěl. Kde to má jaký děj, kde to má zápletku, vyvrcholení, katarzi? Nic! Jo povolání Petra a Ondřeje to je jiná. Oba jsou na lodi, házejí sítě do vody: „Pojďte za mnou a udělám z vás rybáře lidí!“ Nebo Matouš. Ježíš uviděl, jak Matouš sedí v celnici. Řekl mu: „Pojď za mnou,“ a on vstal a šel za ním. Kde ale něco takového čteme tady? Co si z té změti informací o povolání Bartoloměje máme vybrat my?

Bartoloměj (Natanael) je pod fíkovníkem. Co tam dělá, svatopisec neuvádí. Přichází Filip a zvěstuje mu, že našli Mesiáše. Jediná reakce Bartoloměje je záporná. Nelíbí se mu, že Mesiáš by měl být z Nazareta. Nicméně jde a setkává se s Ježíšem, o kterém Filip prve mluvil. První, co Ježíš udělá je, že se Bartolomějovi skoro vlichocuje: „pravý Izraelita, v němž není lsti“. Bartoloměj ani nepoděkuje, ani neprojevuje žádnou téměř povinnou skromnost, ani se neptá, jak je to s tím Nazaretem, ale jediné, co ho zajímá je, odkud ho Pán zná. A teď to přichází: co mu na to odpoví Ježíš, žádná osobnostní analýza, žádný výčet zásluh. Naprosto mimo daný koncept se dozvídáme, že ho ještě předtím viděl pod fíkovníkem. A představte si, že to Bartolomějovi stačí. Všechny pochyby jsou najednou jako mávnutím kouzelného proutku pryč. Bartolomějovi stačí to, co slyší. Stačí mu to dokonce i k tomu, aby z ničeho nic prohlásil: „ty jsi Syn Boží, ty jsi král Izraele“ a nejen to, on ho i následuje a v jeho jménu v Arménii i umírá, dodejme, že mučednickou smrtí.

Podle toho, co jsem výše uvedl, bych se vás rád zeptal: Je vám to jasné?

Obec Bohuslavice u Zlína
zve všechny děti na

BOHUSLAVSKÝ SPARTANEK

16. ZÁŘÍ 2023 OD 13:00

KOLO • BĚH • PŘEKÁŽKY

ZÁVOD SE KONÁ NA VÍCEÚČELOVÉM HŘIŠTI V
BOHUSLAVICÍCH U ZLÍNA

A JE URČEN PRO VŠECHNY DĚTI OD 3 DO 15 LET

KAŽDÉ DÍTĚ MUSÍ MÍT SVÉ VLASTNÍ
KOLO/ODRÁŽEDLO
A CYKLISTICKOU PŘILBU

REGISTRACE NA MÍSTĚ OD 12:30 DO 13:30

NEBO PŘEDEM NA EMAILU SPARTANBOHUSLAVICE@SEZNAM.CZ

PROSÍME RODIČE O VČASNOU REGISTRACI
PRO URYCHLENÍ PRVNÍHO STARTU

STARTOVNÉ 50 Kč

Za hasičskou zbrojnicí přibyla pro děti nová atrakce v podobě průlezky a tímto velmi děkuji obci Březnici za její darování. Věřím, že udělá ještě spoustu radosti.

Další zajímavou novinkou je, že díky šikovnosti našich hobby fotbalistů vzniklo na hřišti u zelené boudy nové ohniště pro veřejnost. Po odstranění vývěsní desky, která tam už pomalu chátrala se našlo místočko u zídky, které nebude bránit žádnému průjezdu, ani případné rekonstrukci chaty, která je snad brzy také v plánu. Ohniště je tedy již v provozu a pro všechny k dispozici. Chlapům tedy velké díky a těšíme se na společná setkání.

V následujícím měsíci nás čeká nová a velmi zajímavá akce pro všechny děti, které se nebojí změřit své síly v duatlonu (závod v běhu a na kole) a následném Spartanovi, což je extrémní překážková dráha. Vše bude samozřejmě bezpečné a přizpůsobené dětem. **Akce BOHUSLAVSKÝ SPARTÁNEK se uskuteční v sobotu 16. září od 13:00 na víceúčelovém hřišti pod školou.** Závod je určený pro děti od 3 do 15 let. Více informací a podmínky registrace se dozvíte na webových a fb stránkách naší obce. Jelikož bude po celý den otevřeno i občerstvovací okénko, tak zvu k večernímu posezení na hřišti i všechny na pivo/limo a jiné pochutiny.

Světlana Bilavčíková, starostka obce Bohuslavice

Pochopili jste, co a proč se tam právě tak stalo? Já tedy musím za sebe uvést, že mi je to zcela nejasné. Informace nakupené na první pohled bez ladu a skladu. Přesto - držíce se Masarykova výroku, že evangelia voní realitou -, tušíme, že za tím přece jen asi něco bude. Přece není možné takto pracovat s fakty. Jen tak je halabala nakupit v dokumentu tak důležitém, jakým pro křesťany evangelia jsou.

Vzpomínáte, jak dřív hlavně v dětských časopisech bývala taková hra. Na ploše se nacházela spousta zdánlivě nahodile rozmístěných čísel. Vaším úkolem bylo, ta čísla tužkou spojit. Najednou vám z toho vyšel krásný obrázek buď kačenky, buď autíčka, nebo i něčeho jiného. Anebo jiná taková hra na dlouhé zejména zimní večery. Na ploše byla změř čar a vy jste si měli ve své fantazii k té změti dotvořit obrázek květiny nebo křesla a lampy. Zdá se mi, že v tomto evangelním úseku máme stejný úkol. Podle bodů, naznačených v textu, máme jen na základě toho, aby to dávalo smysl (proč by to jinak psali), dotvořit celý obraz tohoto příběhu. Pokusme se tedy domalovat ty čáry, které evangelista v příběhu vynechal, protože měl za to, že když budeme znát směr - totiž smysl vyprávění - na ně přijdeme sami a ten příběh si dokreslíme.

Vzhledem k tomu, že jsem uvedl, že se bude jednat o dokreslování, považuji za vhodné a za nutné vás na tomto místě předem upozornit a požádat o pochopení a ohled. Přiznám to bez mučení - jsem totiž velmi špatný malíř. Kdyby se ve škole z kreslení propadalo, nedostal bych se ani do měšťanky a dodnes bych seděl ve škamnách třetí třídy obecné školy omotan pavučinami. Moje výtvarné ‚práce‘ byly pověstné po celé škole. Při hodinách kreslení paní učitelka procházející jednotlivé lavice, tu a tam poradila mým spolužákům, tady udělej delší čáru a tady to trochu zvýrazni. Když ale přišla ke mně, postála, a když ani po chvíli usilovného přemýšlení a zapojení veškeré své fantazie vycvičené návštěvami výstav moderního umění nerozeznala, jestli jsem si pro svůj výkres vybral vázu s gladiolami stojící na podstavci před tabulí nebo vycpané káně zapůjčené z přírodovědeckého kabinetu, pouze mne pohládila po hlavice a beze slova šla bezmocně dál. Bylo jí jasné, že žádná čára ani zvýraznění mému dílu nepomůže.

Položme tedy na stůl čísla nebo čáry a pojďme to dát dohromady podle jediného kritéria, aby nám to co je napsáno, dávalo smysl.

První číslo naší ‚spojovačky‘, které máme k dispozici, je Bartoloměj pod fíkovníkem. Co tam dělal, nevíme. Možná jen odpočíval, ale to by nám nedávalo žádný smysl. I jiní apoštolové odpočívali a nepíše se o tom proto pryč s tím. Ta čára je špatně. Aby to s ohledem na další průběh dávalo smysl, řekněme, že přemýšlel. Židé Bartolomějova ražení často myslívali na Mesiáše. Jaký bude, kdy přijde a co Izraeli přinese. V Bartolomějově době také bylo v Izraeli několik skupin, které se na Mesiášův příchod připravovaly, a to každá po svém.

Od skupin umírněných, přes téměř kolaborující, ortodoxní až k veskrze radikálním. A Bartoloměj v této názorové změti možná hledal své místo. Nebyl si asi jistý. Aby celá věc dávala později smysl, můžeme si myslet, že se možná Hospodina ptal, jaké je jeho místo, co má on pro příchod Božího království dělat, jestli on jde správnou cestou. A s velkou mírou pravděpodobnosti si můžeme - vzhledem k tomu, co bude následovat - představit, co mu Bůh odpověděl. Já si myslím - a později uvidíme proč - že uslyšel vnitřní hlas, který mu říkal: *„Ty jsi pravý Izraelita, v němž není lsti.“* Tady bychom fikovník mohli opustit, ale budiž řečeno ještě jedno - zase vzhledem k tomu co bude následovat. Na první pohled nevýznamný detail. Bartoloměj musel být pod fikovníkem zcela sám, nikdo ho tam nemohl vidět a za druhé, byl si jist, že hlas, který slyšel, je hlasem Božím.

Číslo druhé. V něm přichází na scénu Filip, dost možná, že Bartoloměje vyrušil, dost možná, že jeho příchod Bartoloměj vnímal nelibě. Ale to, co mu přichází Filip říci, je velmi důležité. Už nemusejí hledat, už nemusejí čekat. *„Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš v Zákoně i proroci, Ježíše, syna Josefova z Nazareta.“* To je - jak bychom dnes řekli - bomba. Je to vůbec možné? Takové štěstí! Konečně se dočkali! Ale Bartoloměj evidentně Filipovo nadšení vůbec nesdílí. A své pochybnosti o tom člověku, o kterém Filip s nadšením mluvil, dává jasně a nekompromisně najevo. *„Z Nazareta? Co odtamtud může vzejít dobrého?“* Bartoloměj před chvílí slyšel ve svém nitru Boží hlas. Vnímá to skoro jako jakési vyvolení a teď přichází Filip s tím člověkem z Nazareta. To není možné. Bůh by nikdy takovou chybu neudělal, aby Mesiáše povolal z Nazareta. Filipova informace se najednou stává bezpředmětnou. Zase nic. Jediné slovo, jediná lokalizace a ze všeho jsou najednou trosky. Tady si dovolím zase malou odbočku. V polním řádu americké armády jsem si všimnul jedné zajímavosti. Je tam ustanovení, že má-li být při útoku dosaženo potřebné razance, mohou se jednotky v dotyku s nepřítelem těsně před útokem odpoutat a vrátit se až o tři kilometry zpět od fronty. Vzpomněl jsem si na to při této příležitosti. Pro věrohodnost tohoto příběhu Bůh nepotřebuje Bartoloměje nadšeného, dokonce ani neutrálního, potřebuje ho „zašprajcovaného“, odpoutaného od fronty. Potřebuje ho jako člověka, který se nedá opít, který je bytostně přesvědčený, že to s tím Mesiášem z Nazareta nemůže být pravda. Že ho tak lehce nedostanou. Bůh pro svůj útok potřebuje to odpoutání, právě tu razanci, o které psal polní řád USA.

„Pojď a přesvědč se!“ řekne Filip a jdou spolu. On jde s tím, že se na toho Ježíše - snad kvůli Filipovi - maximálně tak podívá. A dostáváme se k číslu tři. Když přijdou na místo, *„Ježíš spatřil Natanaela, jak k němu přichází, a řekl o něm: „Hle, pravý Izraelita, v němž není lsti.““* Bartoloměj je - jak se zdá - zmaten. Chtěl odporovat, chtěl pochybovat, chtěl posuzovat, chtěl být nad věcí a Ježíš mu vyrazil karty z ruky, kde je teď Nazaret? Bartoloměj z Ježíšových úst slyší slova, o nichž se domníváme, že mu je v niterném rozhovoru řekl sám Bůh. Proto se zdá, že je teď tak zmaten.

Na první fotce stav během bleskové povodně, na druhé fotce stav komunikace po opadnutí vody a na třetí nynější stav.

Dále stále pracujeme, hlavně zásluhou paní knihovnice Silvie Minaříkové na celkové aktualizaci našich webových stránek. V praxi to znamená, že se doplňují aktivní organizace v naší obci, zprehlednilo se členění důležitých informací pro vás a mnohdy se k nim dostanete pouhým proklikem z hlavní stránky.

Jako velmi důležité považuji zmínit, že zde přibyla i možnost zjistit celkovou obsazenost obecních prostor (sokolovna, hasičská zbrojnice, tělocvična). V záložce na úvodní straně webových stránek „Prostory k pronájmu“ naleznete všechny informace týkající se případné rezervace včetně ceny, kontaktních údajů a náhledu smlouvy. V informativním kalendáři můžete okamžitě zjistit, kdy jsou prostory volné a jaké veřejné akce se v blízké době případně pořádají. Od srpna se o tyto budovy bude starat Sylvie Vaculíková, která bude prostory před každou akcí předávat a následně přebírat ve stejném stavu.

Co nového v Bohuslavicích?

Za dětským hřištěm můžete navštívit již dokončené jezírko, které bylo nedávno celé obložené kamenem. Jeho hlavní funkcí mělo být svedení vody do jednoho místa, jelikož se zde tvořily často močály a terén byl značně podmáčený. Kromě toho, že by to mohl být do budoucna cíl procházek za účelem odpočinku, je to i zdroj pro široké spektrum živočichů a hmyzu, kteří v horkých, letních dnech také bojují o každou kapku vody.

V případě, že se zde zastavíte, tak se můžete zdržet i s knížkou, kterou si třeba vyberete v nedaleko umístěné nové knihovně.

Vzhledem ke špatnému stavu místní komunikace „za hospodou“ směr vysílač jsme na konci jara museli udělat pár úprav. Díky prudkému sklonu zde začalo docházet k pravidelnému vyplavování hlíny z louky pod vysílačem až dolů na hlavní cestu. Došlo zde tedy ke zpevnění a odvodnění polní cesty u zahrádek a následné zabudování odvodňovacích žlabů i do asfaltové komunikace. Díky tomuto opatření voda s naplaveninami odtéká postupně po celé délce do kanalizace. Navíc i cesta nahoru k vysílači pro pěší se stala o něco příjemnější.

Jediné, co ho v tomto okamžiku zajímá je: *„Odkud mě znáš?“* Ještě je tu totiž stále možnost, že mu o něm vyprávěl Filip.

Ty informace by mohl mít Ježíš od něho. Chce si být jist, protože najednou v jeho nitru klíčí myšlenka... *„Ježíš mu odpověděl: „Dříve než tě Filip zavolal, viděl jsem tě pod fikem.““* Přeloženo: *„Bartoloměji, tam pod tím fikovníkem jsem to byl s tebou já.“* A následuje číslo čtyři. Celý příběh pro Bartoloměje získává najednou jasné kontury. Najednou si uvědomuje, že pod tím fikovníkem byl úplně sám, že ten, kdo k němu v tom okamžiku mluvil a ten, kdo ho tam viděl, byl Všemohoucí a nyní slyší úplně stejná slova, jako slyšel tam. A slyší je z úst člověka, kterého mu Filip prezentuje jako *„toho, o němž psal Mojžíš v Zákoně i proroci“*. Když si to všechno dá dohromady, zbývá mu jediné, vyznat: *„„Mistře, ty jsi Syn Boží, ty jsi král Izraele.““* A protože je *„pravý Izraelita, v němž není lsti.“* dál už napevno spojuje svůj život s tímto synem Josefa z Nazareta. Ježíš to ví, zná každý pohyb Bartolomějovy mysli. Proto mu říká: *„Ty věříš proto, že jsem ti řekl: „Viděl jsem tě pod fikem?““* Ty věříš proto, že jsi přesvědčen, že tam pod fikovníkem jsem to byl já, kdo k tobě mluvil? To je ale jen malý moment prozření ale: *„Uvidíš věci daleko větší.“*

Jak tak o tom příběhu přemýšlím, napadá mne, jak je nám najednou Bartoloměj blízký. Kolikrát v životě jsme se nechali svest povrchním hodnocením. Jak jsme brblali: *„Co může vzejít dobrého z církve, kolik měla let na to, aby změnila svět, co může vzejít z lidí kolem kostela.“* Bůh má ale pro každého z nás svou odpověď. Pro každého z nás má svůj fikovník a svého Filipa. Záleží jen na nás, zda poslechneme výzvu: *„Pojď a přesvědč se!“* a i přes naše váhání se půjdeme sami na vlastní oči přesvědčit. Možná, že budeme překvapení, že najednou *„Uvidíme věci daleko větší.“* Možná potom *„uzříme nebesa otevřená a anděly Boží vystupovat a sestupovat na Syna člověka.““*

Omlouvám se dodatečně všem, že má úvaha nemá žádné imprimatur, žádné nihil obstat. Je jen na vás posoudit, nakolik dala tomuto příběhu smysl.

Ivan Slezák

Opět na podtrženou jedničku

Znovu po nějakém čase jsme měli možnost využít příležitost vydat se na výlet s místní organizací ČČK. Tentokrát byly cílem cesty Tatry. V Tatrách jsme už dlouho nebyli a tak jsme se moc těšili. Také proto, že tyto zájezdy mají svou kvalitu a rád díky naší výborné organizátorce Helence Klackové.

Čtyřdenní zájezd (čtvrtek-neděle) byl programově velice pestrý.

Při cestě do obce Vrbové - místa našeho ubytování, jsme měli první zastávku u řeky Dunajec, kde jsme absolvovali jízdu na Pltích. Při plavbě po této řece byla nádhera pozorovat krásu okolní přírody na pomezí polské a slovenské strany, které bylo doplněno vtipným povídáním našeho průvodce

Když jsme se ubytovali, byla možnost navštívit ve Vrbové místní termály, kterou většina z nás využila. Dalším cílem našeho výletu byla Dobšinská Ledová Jaskyňa. V této jeskyni je i v létě teplota -2°C a byl to opravdu nádherný pohled na tu ledovou krásu.

Navštívený zámek Betliar u Rožňavy byl okouzlující, stejně jako mauzoleum. V Levoči pak byl naším cílem kostel s vyřezávaným oltářem mistra Pavla, který je zahrnutý mezi památky Unesco.

V Tatrách jsme navštívili Starý Smokovec, svezli se lanovkou na Hrebjenok a v neděli poslední den zájezdu bylo cílem naší cesty Štrbské Pleso.

I přes nepříznivé vyhlídky na počasí se až na poslední den předpovědi nevyplnily. A tak jsme se mohli vydat na cestu domů, při které nechyběly zastávky na nakoupení místních „dobrůtek“.

Takže si můžeme odškrtnout v kronice zájezdů ČČK opět jeden z parádních. Helence moc poděkovat za bezchybnou organizaci a přát si, abychom mohli všichni ve zdraví a v tak výborné kamarádké atmosféře absolvovat nějaký ten příští.

Josef Vyoral

SRPEN 2023

Výborný nápad

Jo, jo. Byly časy, kdy fotbalové hřiště ve Březnici, potažmo sportovní areál byl pouhopouhou utopií. Ale o to větším snem. Kluci z Březnice toužili po tom hrát fotbal a tak jsme byli rádi za to, že si toto přání mohli splnit na hřišti na Kudlově. To, že tito kluci nastartovali dodnes myslím si, že velmi solidní éru březnického fotbalu, bude v historii zapsáno navždy.

V té době velmi dobře na Kudlově působil ve fotbalu Miroslav Soukup st. Shodou okolností jsme se k trénování žáků dostali i já s Milanem Molem st.

Léta uplynula, začal se hrát fotbal ve Březnici a z těch bývalých malých fotbalistů jsou dnes už mnozí otcové rodin. Někteří se kopané věnují dál, někteří už ne. To ale není podstatné. Podstatné je to, že několik z nich se v hlavě zrodil nápad uspořádat po letech „srandamač“ těchto bývalých hráčů. Celé to zaštiťoval organizačně Petr Stuchlík ml. Zápas se hrál 8.7.2023 a pozvání přijalo přes 30 fotbalistů. Hrál se v přátelské atmosféře a samozřejmě se po fotbale pobesedovalo a povykládalo o všem, co se za ty roky událo.

Měl jsem opravdu velkou radost z tohoto setkání a možná byl i trochu dojatý ze vzpomínek na staré časy.

Proto bych chtěl touto cestou poděkovat Petřovi Stuchlíkovi a klukům kolem něho za výborný nápad zorganizovat toto setkání. Všem zúčastněným pak přeji pevně zdraví a všechno dobré v dalším životě.

Josef Vyoral

SRPEN 2023

Život nám vrchovatě dává i krutě bere, umí být něžný, těžký, a kratičký. Střídá se naděje s obavami. Však jen víra světlo v temnotách rozsvítí.

Do památníku žití poslední řádky léto píše. Ty tam jsou zlaté chomáče klasů obilných.

Brázdy v polích pluhu vyoraly. A v dlaních čerstvý chléb zavoní.

Noc rozlila chladnou tmou po krajině, obloha zažehla tisíce drobných hvězd.

Nad lesem rozzářil se měsíc, a kyvadlo dne došlo na krajní mez!

Mír v duši Vám všem!

Marie Nevělíková

*Palčivou touhu po bohatství nikdy nepřekonáme,
aniž ji neukojíme.*

*Ti, kdo bohatství mají,
trápí se nejenom touhou nabýti ještě většího majetku,
nýbrž i strachem, že přijdou o to, co už mají.*

/Marcus Tullius Cicero/

Knihobudky v Bohuslavicích

Od června můžete navštívit první Bohuslavickou knihobudku, která je umístěná v altánku na dětském hřišti pod školou. Najdete zde ve většině případů knihy pro děti, ale také pár kousků pro dospělé.

Pravidla knihobudky jsou naprosto jednoduchá: “Půjč - Přečti - Vrať/Vyměň”. Stačí si tedy vypůjčit některou z nabízených knih, přečíst si ji přímo na místě, kde je velmi příjemné posezení, případně si ji odnést domů a po přečtení vrátit. Knížku si je možné ponechat a nahradit ji jakoukoliv jinou.

V průběhu dvou měsíců se ukázalo, že naše Bohuslavická knihobudka krásně funguje - knížky mizí, poté se některé vrací a nebo přibývají jiné, které jsou často moc hezké a prakticky nové. Proto je v přízemí budovy obecního úřadu od srpna zřízena druhá knihobudka tentokrát zaměřená na knihy pro dospělé.

Doufáme, že naše nové knihobudky vám budou dělat radost a zkrátí vám chvíli ať už při čekání na děti hrající si na hřišti, v čekárně u lékaře nebo je navštívíte při procházce k novému rybníčku či nezbytných pochůzkách na poštu a úřad.

Zároveň vám moc děkujeme, že se ke knihobudkám a jejich obsahu chováte s úctou a přispíváte do nich hezkými knihami.

Silvie Minaříková, knihovnice

... a dlaně čerstvý chléb provoní

Pomalu již končí doba prázdninových dnů a dovolených, a člověk by si přál, umět natáhnout čas. Však schopností takovou nikdo z nás vybaven není. A tak nezbyvá, než pokusit se život zbytečnostmi nepromarnit. Dívat se na svět laskavěji a v každém okamžiku kousek nějaké té radosti hledat, i když to občas snadné není. Vždyť štěstí v maličkostech spočívá!

Nemusíme se stále hnát vpřed jen proto, že tam spěchá svět. Lepší je klidnou spokojeností své dny naplnit a za růžovými obláčky snů, raději tu skutečnou podobu hledat.

„Chi va piano, va sano e lontano - Kdo jde pomalu, jde zdravě a daleko:“ praví jedno italské přísloví.

Zdálo by se, že navzdory veškeré té technice, která nám k dispozici je, méně času než naši předkové máme. Vždyť oni žádnými vymoženostmi vybaveni nebyli. Nevlastnili auta, sekačky, myčky, automatické pračky, ani počítače či chytré telefony.

Je až s podivem, jak jen dokázali všechnu tu těžkou práci, která na vesnici bývala, postíhat.

Na vině, myslím, může i moc zbytečných informací, být. Ty nás velkou měrou o čas okrádají.

Ze všech koutů světa se na nás neustále jakési zprávy valí. Člověk v tom všem zmatku jen bezradně tápe, smysl a orientaci ztrácí a hlavu z toho všeho pak už kolikrát má jak kůň.

A tak není divu, že prožívat život klidný a plnohodnotný, stále méně lidí dokáže. K letnímu údobí zcela jistě cestování patří. Vzpomenu-li na dny mého dětství, nevím o nikom, kdo by na dovolené jezdil. V létě všude nejvíce roboty bývalo. Obstarat hospodářství, domácnost, práci na poli, znamenalo, od rána do pozdního večera v jednom kole být. Taktéž veškerá úroda, kterou laskavá příroda lidem podarovala, se náležitě zpracovat musela. To aby v domě na zimu zásoby nechyběly. Možná tak akorát na nějaký kratší výlet se čas našel. Však o delších rekreacích málokdo přemýšlel. V dnešní době ale situace jiná je. A podle toho, co kolem vidím, většina národa s oblibou a stále častěji, po nejrozmanitějších místech světa, rajzuje. Žene nás zvědavost a touha po poznání, po odpočinku, po setkání s přáteli. Mnohdy též příležitost k jakémusi úniku od denních starostí a všelijakých problémů hledáme. Však nemyslím, že útekem se obavy a strach v mlze rozplynou. Moudře to jedno latinské rčení vystihuje: „Chmurná starost za jezdce sedí.“ Ať už volné chvíle v domácí kotlíně či putováním po krajích exotických trávíme, důležité je, abychom našli místo, kde se dobře cítíme.

Ty zážitky z cest, jako pramen štěstí, v našich srdcích zakotveny zůstávají. A tak si někdy říkám, že by nezaškodilo, naučit se je do zapomnění neposílat. Však řekněte to paměti, která občas tak ráda stávkuje.

Jedenáctého července uplynulo sto deset let od narození Zdeňka Galušky.

V Uherském Ostrohu na Slovácku se tento vynikající český spisovatel, ilustrátor, básník a lidový vypravěč, narodil. Přestože většinu života prožil v Brně, na svůj rodný kraj rád vzpomínal a jinak než „po moravsky“ nikdy nemluvil.

Spolupracoval s rozhlasem i televizí. Jako stařeček Pagáč po vlasti cestoval a na mnoha estrádách vystupoval.

V povídkách, ze soudních síní odposlouchaných, vesnické šarvátky, závist, mstu, lidskou slabost a prostoduchost, úsměvně popsat dokázal.

Jeho oblíbené soudničky byly vydány pod názvy *Slovácko sa súdí* a *Slovácko sa nesúdí*. Obě knihy byly zfilmovány a díky vynikajícím hereckým výkonům, především Jozefa Kronera a Oldřicha Veleny, v hlavních rolích, velké popularity dosáhly.

Připravovanou knížku, *Od kolébky po fajku*, bohužel už dokončit nestihl. Zemřel ve věku osmdesáti pěti let.

„Nadávali naši předci tisíc roků před nama a budú nadávat naši zadcí tisíc roků po nás!“

Říká se, že *co srpen neuvaří, to už září nedosmaží*. Tak nevím. Rozhlédnu-li se po blízkém okolí, hádala bych, že s tím dovařováním, blížící se podzim, velké práce mít nebude.

Trnek žádných, hrušek a jablíček poskrovnu, možná tak akorát nějaké ty oříšky nám zůstanou. Pokud je ovšem hamizná veverka hbitě do pelechu neodnese.

Před dvě stě sedmdesáti lety, sedmnáctého srpna, narodil se největší český osvícenecký vědec, Josef Dobrovský. Byl to církevní a literární historik, bohemista, slavista. Ale zabýval se též fyzikou, matematikou, archeologií i botanikou. Věda pro něho hodně znamenala.

Svá díla psal latinsky a německy. Uměl mnoho jazyků a po starých památkách české literatury často v cizích zemích pátral. České dějiny a český jazyk staly se jeho hlavním zájmem. Byl znám velkou úctou k faktům. Důkazy a svědectví požadoval a o historickou pravdu se zasazoval.

Je nazýván patriarchou českého národního obrození.

„*Chraň sebe, braň svoje, zastaň zmužile vlast svou českou a jazyk svůj.*“

K jeho nejznámějším spisům patří *Dějiny českého jazyka a literatury*, *Zevrubná mluvnice jazyka českého*, *Základy jazyka staroslověnského*, pracoval i na německo-českém slovníku.

Josef Dobrovský se řadí mezi dvaasedmdesát významných českých osobností, jejichž jména jsou zlatým písmem vytesána pod okny Národního muzea v Praze.